

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Prev 433/07
20.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika već, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac i Predraga Trifunovića, članova veća, u sporu po tužbi tužilaca 1. "AA" iz Švajcarske, 2. BB iz Švajcarske, koje zastupa AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupaju BA, advokat i BV, advokat, radi povrede autorskog prava, vrednost predmeta spora 5.000.000,00 dinara, odlučujući o revizijama tužilaca i tuženog izjavljenim protiv presude Višeg trgovinskog suda u Beogradu X Pž. 1298/06 od 14.06.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 20.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane revizije tužilaca i tuženog izjavljene protiv presude Višeg trgovinskog suda u Beogradu X Pž. 1298/06 od 14.06.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Revizijom pobijanom drugostepenom presudom odbijene su žalbe tužilaca i tuženog i potvrđena presuda Trgovinskog suda u Beogradu XXXV P. 1770/03 od 22.09.2006. godine, kojom je u stavu I izreke, odbijen tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da sud utvrdi da je pribavljen, prenosom i upotrebom žiga "VV" kod Zavoda za intelektualnu svojinu pod br. 44631-Ž-2001-1804 tuženi povredio autorsko pravo drugotužioca na autorskom delu-grafičkom rešenju izgleda kutije cigara "VV" iz 1995. godine i pravo imovinskog iskorišćavanje istog autorskog dela od strane prvotužioca, kao neosnovan, a stavom II izreke prvostepene presude usvojen je eventualni tužbeni zahtev tužilaca kojim je tražio da sud utvrdi da je pribavljanjem, prenosom i upotrebom žiga "VV" koji je bio registrovan kod Zavoda za intelektualnu svojinu pod br. 4461-Ž-2001-1804 tuženi povredio pravo prvotužioca na imovinsko iskorišćavanje autorskog dela - grafičkog rešenja kutije cigareta "VV" iz 1982. 1983. i 1989. godine, te se nalaže tuženom da od dana prijema presude prestane sa svim radnjama kojima se vredaju ili podržavaju grafička rešenja za ambalažu kutije cigareta "VV". Stavom III izreke, prvostepene presude određeno je objavljivanje ove presude u dnevnom listu Politika o trošku tuženog, a stavom IV izreke, obavezan je tuženi da prvotužiocu isplati troškove parničnog postupka u iznosu od 861.000,00 dinara.

Protiv navedene drugostepene presude tužioci i tuženi izjavili su blagovremene i dozvoljene revizije. Tužioci su reviziju izjavili zbog bitne povrede ZPP i pogrešne primene materijalnog prava, a tuženi izjavljuju reviziju iz svih razloga sadržanih u članu 398. ZPP.

Revizijski sud je ispitao revizije tužilaca i tuženog na način propisan članom 399. ZPP i revizije smatra neosnovanim.

Nižestepene presude nisu zahvaćene bitnom povredom iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koje povrede revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju pravni prethodnik prvotužioca je u 1982. 1983. i 1989 godini u Republici Čile, Republici Brazil i Namibiji zaštitio i registrovao robnu marku - grafički prikaz proizvoda "VV" za proizvode iz klase 34. Rešenjem Saveznog zavoda za intelektualnu svojinu Ž-1804/2001 od 17.05.2002. godine, priznat je žig po prijavi od 18.12.2001. godine podnosioca "GG" sa pravom prvenstva počev od 18.12.2001. godine, za znak "VV", graf. etiketa, grb, za vrstu robe - cigarete, duvan, ambalažu za pušaće i šibice, a rešenjem od 12.07.2002. godine, izvršen je upis prenosa svih prava i obaveza na navedenom žigu sa firme "GG" iz "DD" na tuženog. Rešenjem Saveznog zavoda za intelektualnu svojinu od 12.05.2006. godine usvojen je predlog firme "ĐĐ" inc iz Japana za oglašavanje ništavim rešenja o priznanju žiga broj 44631 (Ž-1804/2001) u reči "VV" -graf. etiketa, grb čiji je vlasnik "EE" koji je registrovan dana 17.05.2005. godine, iz razloga što u momentu donošenja rešenja o priznavanju žiga broj 44631 (Ž-1804/2001) nisu bili ispunjeni zakonski uslovi iz člana 5. stav 1. tačka 9. Zakona o žigovima. Drugotužilac je od 1990. godine bio zaposlen kod prvotužioca na radnom mestu grafički dizajner i 1995. godine, je sačinio dizajn za kutiju cigareta "VV" i sva imovinska prava po osnovu navedenog dizajna je preneo na prvotužioca. Navedeni dizajn drugotužioca ne predstavlja originalnu duhovnu tvorevinu, jer dominantni elementi dizajna drugotužioca u odnosu na prethodni dizajn kutije za cigarete za znak "VV" koji je zaštićen u 1982., 1983. i 1989. godina, koji predstavlja kako je napred navedeno registrovani žig, nisu bitno promenjeni, odnosno grafičko rešenje crteža ambalaže cigareta "VV" sačinjeno od strane drugotužioca predstavlja samo manju promenu postojećeg dizajna ambalaže cigareta "VV". Dizajn drugotužioca ne stvara opšti utisak originalnosti dela u odnosu na registrovane žigove "VV", koje je prvotužilac registrovao pre nego što se drugotužilac zaposlio kod prvotužioca. Prvotužilac je nosilac imovinskih prava, originalnog grafičkog rešenja kutije cigareta "VV", jer se grafičko rešenje predmetnog znaka izdvaja od ostalih grafičkih rešenja primanjem u proizvodnju cigareta.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je pravilnom primenom materijalnog prava i to odredbi Zakona o autorskim i srodnim pravima odbio primarni tužbeni zahtev, a usvojio eventualni tužbeni zahtev, a drugostepeni sud odbio žalbe parničnih stranaka izjavljene protiv prvostepene presude i istu potvrdio.

Tužioci u revizijskim razlozima ponavljaju žalbene razloge kojima se osporava nalaz i mišljenje Komisije veštaka u pogledu utvrđivanja činjenica u vezi originalnosti dela drugotužioca. Radi se o osporavanju ocene izvedenih dokaza i pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja, sa kojih razloga se revizija prema članu 398. stav 2. ZPP, ne može izjavljivati.

Neosnovano se tužioci u reviziji pozivaju na pitanje prostornih i vremenskih granica primene propisa u konkretnom slučaju. Nižestepene presude su donete uz pravilnu primenu materijalnog prava. Odredbe Zakona o autorskim i srodnim pravima se primenjuju u konkretnom slučaju, saglasno odredbama Konvencije za zaštitu književnih i umetničkih dela, donete u Bernu (Bernska konvencija iz 1886. godine), čije su članice Švajcarska i Republika Srbija. Autori, pripadnici zemalja članica Bernske konvencije uživaju istu pravnu zaštitu na teritoriji Republike Srbije kao i državljani Republike Srbije po osnovu odredbi važećih propisa Republike Srbije.

Tuženi u reviziji neosnovano smatra da je izreka presude koja se odnosi na eventualni tužbeni zahtev nerazumljiva i protivrečna jer se u istoj navodi da se usvaja tužbeni zahtev tužilaca, a iz nastavka teksta proizilazi da je povređeno pravo samo prvotužioca. Naime, navedeno je greška pri pisanju izreke, što proizilazi iz samog teksta stava II izreke prvostepene presude, a takođe i obrazloženja prvostepene presude, koja se greška može ispraviti u svako doba. S toga su bezuticaja na pravilnost pobijane odluke revizijski navodi da drugotužilac nema pravni interes za postavljanje eventualnog tužbenog zahteva, jer se on i ne pojavljuje kao tužilac u usvojenom elementarnom zahtevu prvotužilac.

Tuženi u revizijskim razlozima ponavlja navode žalbe koji su pravilno cenjeni drugostepenom odlukom i osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu činjenica koje se odnose na autorsko delo sa kojih razloga se revizija ne može izjavljivati.

Kako ne stoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, kao ni razlozi na koje se pazi po službenoj dužnosti revizijski sud je na osnovu ovlašćenja iz člana 405. stav 1. ZPP, odlučio kao u izreci revizijske presude.

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS